

РЕШЕНИЕ

№ 6795

гр. София, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5290** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Д. Б. С., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. К. Т., срещу Заповед № 22-4332-001680/13.04.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР.

Според жалбоподателя, оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон и в несъответствие с целта на закона. Изложено е твърдение, че заповедта е опорочена по отношение на формата, тъй като липсва задължителен реквизит, а именно – не е посочен срок, за който е наложена мярката. Искане се отмяна на заповедта и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, издал оспорената заповед, не се явява, не се представлява и не излага становище по жалбата. Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С процесната Заповед № 22-4332-001680/13.04.2022г., на Д. Б. С. е наложена принудителна административна мярка по чл. 172, т 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване

на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Видно от мотивите на заповедта, принудителната мярка е наложена за това, че за това, че на 06.04.2022г., около 00:47 часа в [населено място], по бул. Д. Н. с посока на движение от [улица] към бул. П. Д. Д. С. управлявал МПС – лек автомобил, марка „БМВ“ с рег. [рег.номер на МПС] , при което е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство Алкотест дрегер 7510+ с фабр. № 0384, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В мотивите заповедта препраща към Акт за установяване на административно нарушение бл. № 592371, съставен на 06.04.2022г., съставен на жалбоподателя. На лицето е издаден талон за медицинско изследване № 107232 в МБАЛ „Св. А.“.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед приложената по делото Заповед № 513з - 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, издадена на основание Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, също приложена като част от административната преписка, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма и административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана в достатъчна степен, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ .

Разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, „който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца“.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителна мярка. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за употребата на алкохол. Наличието на фактическото основание за прилагане на мярката се установява категорично от приложения по делото доказателствен материал. Видно от приложения по делото АУАН, както и от отбелязването в талона за медицинско изследване, жалбоподателят е отказал да бъде проверен за употреба на алкохол с техническо средство и това по

същество не се отрича от него. Следователно, принудителната мярка е наложена при наличие на сочените в заповедта фактически основания и при стриктно спазване на материалния закон.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че в процесната заповед не е посочен срока, за който се прилага мярката. Видно от текста на заповедта, в нея ясно е определена продължителността на ПАМ – до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Този срок е определен в материалния закон и административният орган изцяло е съобразил акта си с него.

Заповедта съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нови нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на останалите участници в движението.

С оглед изложеното, Заповед № 22—4332-001680/13.04.2022г. се явява законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. С. срещу Заповед № 22-4332-001680/13.04.2022г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: